

Abstrakt

Tato práce zkoumá vztah Leopolda Alase „Clarína“ k německému filozofovi Arthuru Schopenhauerovi a pozoruje, jakým způsobem tento vztah reflektuje Clarínovo literární dílo. Soustředí se přitom primárně na Alasovu tvorbu povídkovou. Komentuje Schopenhauerovu pesimistickou filozofii, sleduje její pronikání do španělského prostředí a následně zkoumá, jakým způsobem k Schopenhauerovi a pesimistické filozofii přistupuje Clarín. Cílem práce je dokázat, že recepce Schopenhauerova díla měla podstatný vliv na Clarínovo filozofické myšlení, které se ve značné míře odráží rovněž v jeho povídkách a novelách. Při analýze, u které vychází z konkrétních úryvků z děl obou autorů, studie sleduje analogické myšlenky v ryze schopenhauerovských tématech, jako jsou: vůle, představa, čas, pomíjivost, bolest, nuda, samota, láska, soucit nebo umění (hudba). Poukazuje přitom na skutečnost, že shoda se Schopenhauerem panuje nejvýrazněji v těch Alasových povídkách, ve kterých autor prokazuje mimořádnou míru empatie s nekonečnou bolestí lidského pokolení. Právě v upřímném soucitu práce nachází klíč k vysvětlení Clarínova „sentimentalismu“.